

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: Pestvárosánál 5-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.
Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kéretik az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hirdetések díjai:

a háromhasbos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.
Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskereken, hová az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

Előfizetési felhívás

„Torontál” 1876. évi folyamára.

Lapunk a jövő hó elején ötödik évfolyamába lép.

Hogy mit tettünk és használtunk-e a közügynek? annak megbírálatát t. olvasóinkra bizzuk.

Mi most is nyugodtan nézünk a jövő elé. Megtettük kötelességünket, hazánk és megyénk érdekeiért küzdöttünk egy iránt! Kimondtuk véleményünket mindig szabadon, nem tömjénezzve senkinek; szóval: igyekeztünk megérteni azon pártfoglalást melylyel az olvasó közönség lapunkat megtisztelni sziveskedett.

Nem használunk hangzatos szavakat, nem ígérünk, ezek helyett tenni fogunk, ott a hol erőlyes felszólalásunkra szükség leend. Szóval: maradunk a régienél.

Nincs a megyében előkelő ház, hol lapunkat nem hazibarátnak tekintenék, sőt a szegényebb osztály is szivesen lefizeti a lap éves járandóságát azért, hogy megyénk ez egyetlen magyar lapja fentartassék.

Az előfizetési pénzek, legjobban postautalványval eszközölhetők, s Pleitz Fer. Pál kiadó nyomdájába intézendők.

Előfizetési ára:

Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.
Fél évre . . . . . 3 ft. — kr.
Egy évre . . . . . 6 ft. — kr.

Kelt Nagy-Becskereken, 1875. évi december 2-án.

Pleitz F. Pál,
a „Torontál” kiadója.

A „Torontál”
szerkesztősége.

Nagy-Becskerek város tiszt. közönségéhez!

Értésemre esett, hogy városunk t. közönségét némelyek azzal izgatják, „hogy a magas kormány elhatározta a megye székhelyét és a kir. törvényszéket N.-Kikindára által tenni.”

A t. közönség megnyugtására, illetékes helyről vett értesítés folytán, ki kell jelentenem, hogy e hírek semmi alappal nem bír-

nak, s így azoknak fontosságát tulajdonítani nem is lehet.

Budapest, 1875. nov. 27-én.

Balás Frigyes,
N.-Becskerek város képviselője.

Vasutunk ügyéhez.

A t. olvasó közönségnek még élénk emlékezetében lesz azon röpirat, melyet M. L. mérnök úr tett közzé, s melynek czime: „Néhány szó másodrendű vasutaink kiépítése érdekében, különös tekintettel a n.-kikindán. — becskerei vonalra”, mely röpirat nyomtatásban közkezen forog, de melyet mi is egész terjedelmében közöltünk lapunk f. évi október havi számaiban; köz tudomásu az is e megyében, hogy Torontálmegye közönsége Főméltóságú herczeg Thurn-Taxis Egon és több n.-becskerei megyei bizottsági tag urak által a f. évi október 12-én és következő napján tartott közgyűlés elébe terjesztett azon indítványt, miszerint a fenthivatkozott röpiratban foglalt elvek alapján megyei subventió mellett Nagy-Kikindáról N.-Becskerekre egy másodrendű vasutonal létesítessék, egyhangulag egész terjedelmében elfogadta és illetőleg kimondta, hogy a megyei subventió mellett vasutépítés tervét elvben magáévá teszi, s az ezen irat szerint szükségesnek mutakozó vasuti subventió iránt tárgyalásba bocsátkozni késznek nyilatkozik, minek folytán az ügynek legezlszerűbb módoni foganatosíthatására vonatkozó előmunkálatok megajtése céljából ugyancsak az indítványozó herczeg előjeglete alatt egy Mencer Mih., Traupmann Endre, Stojits Sándor, Mihailovits István, Kulifay Lajos, Kovách Ágoston, Steingaszner Ernő, Demkó Pál, Pollák Hermann, Leményi János, Ambrózy Gyula, Eisenstädter Ignác, gr. Rogendorf Róbert, Petrovits Emil, Rupcsics József, Karácsonyi Ferencz, Górgy János, Csávósy Ignác és Vécsey István urakból álló küldöttség nevezetett ki azon utasítással, hogy ezen nagy horderejű közérdekű ügyet kellő hazafiai buzgalommal felkarolva — a n.-kikindai kerület által hason czélból kiküldendő bizottsággal magát érintkezésbe téve, azzal egyetértőleg a szükséges előmunkálatokat tegye meg; egyidejűleg megkeresni határozatott a

szomszédos nagy-kikindai kerületi törvényhatóság az iránt, miszerint Torontálmegyének ez ügybeni megállapodását a két törvényhatóság közös érdekében magáévá téve, maga részéről is egy küldöttséget nevezzen ki oly célból, hogy az a Torontálival egyetértőleg működjék.

Alig, hogy ezen határozat meghozatott, már is hangok emelkedtek az iránt, hogy az egész megyére az adóforint után kivetni a szükségelt subventiót — úgy a mint azt a röpirat tervezi — a méltányossággal ellenkezik, mert a megyének oly vidékei is kénytelenek volnának a vasuti subventióhoz hozzá járulni, melyek a tervezett vasutonalról távol esvén, annak előnyeiben legkevésbé sem részesülének; sőt olyanok is találkoztak, kik kinyilatkoztattak, hogy a mint a megye a subventió tekintetében hozott elvi elhatározását tényleg is megvalósítani szándékoznék, ezen határozat ellen óvás és felfolyamodással fognak élni; ezen ellenvetések ellenében a tervezett vasutonal pártolói a megyének jogát, a subventiót az egész megyére kivethetni azzal indokolták, hogy Magyarország összes lakosai adójukkal hozzá járulnak oly vasutonalak garantálásához, melyek az országnak egyik szélén vannak, s melyek szinte csak egyes vidéknek javára szolgálnak, holott a Nagy-Kikinda-n.-becskerei vasutonalnak kiépítése többé-kevésbé az egész megyei lakosságnak érdekében van.

Nem czélja ezen szerény soroknak azt vitatni, hogy ezen ellentétes nézetekből melyik a helyes, és melyik felel meg inkább az igazság és méltányosság elveinek, mert hiszen egyik úgy, mind a másik — ellentétes érdekek kifolyása csupán; de miután tudomást szereztünk magunknak az iránt, hogy a magas kormány az adóforint szerint kivetendő megyei subventiót — helyesebben garantíát — annál kevésbé engedélyezendi, minthogy Barsmegyének egy hasonló határozatát már is megsemmisítette, de másrészt tudomást szereztünk magunknak az iránt is, hogy a magas kormány a tervezett vasutonalnak más alaponi még megyei segély mellett létesítését aligha ellenezné, czélul tűztük ki magunknak kimutatni, hogy ezen, megyénknek leghőbb óhaját, Nagy-Becskerek felvirágzásának s Torontálmegye egy nagy része jólétének életfeltételét képező vasutonalunk léte-

sítése még az esetben is lehető, ha — a mit szinte bizonyosnak állíthatunk — a megyei garantíának adóforint szerinti kivétele, a magas kormány által nem hagyatnék jóvá.

Hogy ezen állításunkat beigazolhasuk, tekintsük meg legelőször is, hogy mi történik ez irányban egy velünk szomszédos törvényhatóságban. Az Arad-kőrös-völgyi 8 mértföldnyi hosszúságú vasutonal kiépítése nem csak kormányilag engedélyeztetett, de sőt az 1875. 44. t. cz. által törvényhozásilag be is czikkelyeztetett, a hivatkozott törvény a vasutnak felépítésére és berendezésére megkivántató tőke maximumát oszt. mértföldenként 216000 frtban állapította meg, az ezen vasutonal érdekeltisége által folyó évi november 22-én tartott közgyűlés alkalmával azonban előadatott, „hogy az egész vasut költsége 1,050.000 fra rúg, tehát mértföldenként 131.000 frt. És ezen, a legnagyobb részletességgel kiszámított költségeknek már körülbelül fele fedezve van az által, hogy a társulat a felépítési anyagokat készpénz fizetés nélkül nyerveheti. A társulatnak joga van 1,600.000 ftig első és másod sorozatu részvényeket kibocsátani, és így a társulatnak 1,000.000 ftnyi elsőbbségi részvénye all rendelkezésére, melylyel a fennebbi összeghez szükséges fedezetet nyujthatja. A költségek fennmaradó részei is könnyen és a leg-egyszerűbb módon lettek fedezhetők, a nélkül, hogy az érdekeltiség anyagi ereje tulfeszítettnek. Így fedezhetők azon összegek, melyeket a kisajátítás szokott igényelni. Községek úgy, mint egyesek vagyoni jólétük vagy mezei gazdálkodásuk minden hátránya nélkül átengedhetik azon csekély területet, melyre a vasutnak szükségé van. A kisajátítás illetőleg megkönynyítése által 30—40.000 ft. fedezhető. — Igen jelentékenyen megkönynyíthatik az érdekelt az építést az által, hogy a fuvarozási költségek fedezetét természetbeni szolgálmányok által lefedeztetik. Midőn nálunk vasutakat építettek, az illető vidék lakossága a rögtön szükségessé vált tömeges fuvarozást rendszeren saját érdekében használta fel, és a fuvarok árát a vasuti társulatok rovására megkeltőztette. Itt a községek maguknak építik ki a vasutat és így a fuvarozásokat, különösen a sinek és talpfák fuvarozását, természetbeni szolgálmányok alakjában teljesíthetik. Ez

TÁRCZA.

A zöld borsó.

(Egy diplomata életéből.)

Alig hogy báró Tomy öt évi tartózkodás után Japánból Párisba visszaérkezett, kineveztek X-be követlégi tanácsosnak.

A ministeriumban egész készséggel szolgáltak mindenféle fölvilágosítással. A kis Gusztáv, ki ép ekkor érkezett meg X-ből szabadságra, körülmenyesen elmondá társainak, mi varakozik X-ben Tomyra. Tomy ur ily módon megtudta, hogy kineveztetése a világ leggyőnörubb szempárját borítá könybe és hogy jövendőbeli főnökének neje nagyon zokon vette, a mért ép azon polczra szemelték ki őt, melyet elődje oly kitünően töltött be. Ami magát a követet illeti, ő Z. bároban valóságos jobb kezét veszté el, s pedig éppen abban a válságos pillanatban, midőn a főherczegnő eljegyzése kiállításban van és kérének esélyei, ki Franciaországnak leginkább inyére volna, rosra fordultak. A főnök urtól senki el nem vitatta, hogy Z. áthelyezése, ki e házassági bonyodalmak minden egyes szálát kezében tartá és az, hogy helyét oly egyénnel töltik be, ki most érkezve Japánból az európai viszonyokhoz mit sem ért, nem egyéb, mint a ministeriumból személye ellen intézett ingerkedés.

Tomy ur mindebből azon böcs következtetést vonta, hogy nem a legszivesebben látott jövevény leend; azonban bizott csillagában, hogy sorsa talán még is jobb lesz, mint aminővel ijesztgetik. Ezek után elbucsu-

zott főlebbvalótól és átvette a szent hivatalos iratokat új főnöke számára.

Tomy báró szombatra tüzte ki elutasását; előtte való este, hét óra tájban a Café Anglais-be nyitott, hogy utolsó párisi ebédjét elköltse; nagy meglepetésére kit talál ott, Z. urat, ugyanazt, kit neki kell fölvaltani.

— Hogyan, ön itt?
— És ön még nem utazott el? Hogy tetszik Páris Japán után?

— Igen jól! Azonban, ha már a sors így össze hozott hennünk, nemde megteszi azt a barátságot, hogy egy kis utasítást ad, mint kell magamat X-ben viselnem?

— És együtt asztalhoz ültek. Z. . . kimerülő részletekben elmondá a kérdéses házasság minden bonyodalmát, előzékenységét és barátságát továbbá azzal is hebizonyítá, hogy figyelmeztette, kinek kell hizelegni, kit kell amítani s tévutra vezetni, s végre, hogy ki ellen kell tüzzel vassal dolgoznia.

Tomy báró azt hitte, a házassági ügyben már elég fölvilágosítást szerzett, s átérhet egyéb apró magádogokra.

— És ő kegyelmessége, a követ? — kérde kollégájától.

Z. . . éppen evett és szája tele volt zöld-borsóval.

— A legjobb ember a világon! — felelé röviden.

— És a grófné? — kérdezősködék tovább Tomy.

— Igen szeretetre méltó és művelt nő; — ezután hirtelen, egész más hangsúlyozással tevő hozzá: „én istenem, mennyire szereti a zöld borsót!”

— Mit szeret? kedves barátom!

— Azt mondtam, hogy a grófné a zöld-borsót mindennel jobban szereti; náluk csak száraz borsó kapható, s ő mint inycenz, szereti a frissen szedett. Bocsásson meg, kedves kolléga, hogy így hozzá látok, de ha az ember három éven át mindig csak száraz főzeléket eszik, jól esik egy kis változatosság.

E pillanattól Tomy barátunk csak fél füllel hallgatott Z. . . beszédére; szorakozott volt, s alig biccentett, midőn Z. . . kérte, vigye meg legmélyebb hódolatát a grófnének. Midőn egyedül volt, a tanácsos ur elfeledte a herczegi házasságot, el mindazt, mit reá bíztak, csak az az egy fontos kérdés foglalkoztatá: hol kaphatna még ma este sok, sok zöld borsót?

Némi gondolkodás után haza ment, és megparancsolta inasának, hogy azonnal szeressen neki egy „lehetőleg diplomatikus külsejű” zsákok.

Jean tökéletesen megérté ura parancsát, csak azon csodálkozott, hogy a ministeriumban a hivatalos iratokhoz, mindjárt zsákok is nem adtak: no de Jean nem az az ember volt ki sokáig szokott okoskodni, és a kívánt zsákok tizenegy órákor már átszolgáltatta Tomy urnak. Ekkor legnagyobb bámulatára ura azt kérdi, hány kilo férhet e zsákba.

— Hát a hivatalos tudósításokat már kiloszámmal mérük? — gondola, de hangosan nem merete mondani. — Egész biztossággal nem tudnám megmondani báró ur, — válaszolá fönhangon, — de elég nagy burgonyás zsák, aztán elég erős is.

Tomy ur nagy gyönyörűséggel nézte a szürke jöszágot, mintha a legszebb kép lett volna reá fösztve.

— Jean, reggel négy órákor fölkeltesz, és kocsim pont ötkor készen várjon.

— És pontban öt órákor Tomy ur kocsjába szállott, egyik kezében utitáskáját, másik kezében pedig a hatalmas zsákok tartva. — „A zöldség-csarnokba! — kiáltá kocsisának.

A báró volt ugyan már Japánban, de árucarnokban soha. Épen nem mondható félnék természetűnek, de most mégis sajátságosan érezte magát elgondolva, mily neveltség lehet utitöltötetében egy nagy üres zsák szomszédában. Csakhamar ráakadt asszonyára, s mily nagy volt öröme, midőn ez azon válaszára, ha van-e annyi borsója, hogy zsákját megtöltheti, kielégítő választ adott.

— Még tíz ilyet is uram! — hadará pergő nyelven. — És milyen borsó ez! Nézzé csak meg jól. Ha édes-e? No meghiszem! Édes-e? Még milyen! Kóstolja csak meg az ur!

— És Tomy megízlette; a „Café Anglais”-ban sem evett finomabbat. „Töltsé meg ezt jó asszony! — és maga is szinte elrémült, midőn ez óriási mennyiséget megpillantá.

— Biz uram, ebbe 20 kiloval is beletér!

— De aztán nem romlik-e meg három nap alatt? — kérde a báró.

A kofa szánalmas pillantást vetett reá. Tomy ur zsákját azonnal a kocsihoz cipeltte; utitáskájából gyertyát, pecsétviaszt és pecsétnyomot vett elő, és zsákját tiz helyen lepecsétel. A burgonyás zsák külseje rögtön megváltozott.

— Így, most már magammal vihetem, a nélkül, hogy neveltségessé válnék. — mormolta Tomy ur maga elé.

Jean rettenetes nagyot nézett, midőn a

által mintegy 30.000 ft. nyer fedezetet. Az utak építését illetően a megye esz-közölközi a fedezetet. Más alkalommal a vasut vidéke a vasut-társulatoktól várta el az állomáshoz vezető és az állomásokon építendő utak létesítését, míg a társulatok ezt az utakat használó közönségtől kívánták. Így történt, hogy az utak építésének kérdése többnyire viszály tárgya volt, és ezen körülménynek tulajdonítható, mellesleg megemlítve az is, hogy városunkban az állomáshoz vezető utat oly szégyenletes állapotban van. Vasutunknál e kérdés könnyen így oldható meg: létesítse a megye az ugyanis csak a lakosság kényelmére szolgáló utakat, és a vasut költségeinek ismét egy tetemes része 20—30.000 forint nyer fedezetet. Számos más részletekben is jelentény könnyebbséget nyújthat az érdekeltég gyámoltatása, és így lehetségessé vált az, hogy a vasut költségeinek második feléből is csak egy oly összeget kell még fedezni, melyre nézve a már régebben tett és még várható aláírások és azon szerencsés véletlen alapján, hogy egy a megyében létesített nagyobb vállalat képviselője, báró Klein Ferencz úr, késznek nyilatkozott az így még fedezetlenül maradt költségeket sajátjából fedezni, a kellő megoldás sikerült.

Az volna már most a kérdés, vajjon Torontalmegyében hasonló módzatok alatt lehetne a vasutat létesíteni, arról meg vagyunk győződve, hogy a területet a töltések emelésére és az anyagok fuvarozására megkivántató erőt itt is ingyen meg lehetne nyerni, előbbi a tulajdonosoktól, utóbbi a megyétől, mely a közmunka-erő felett a fennálló szabályrendeletek keretén bellől szabadon rendelkezhet, csak az volna már most a kérdés, vajjon Nagy-Becskerek városa és a környékbeli érdekeltég képes és hajlandó volna-e a még ezen ingyen területen és közmunkán kívül megkivántató a kiépítendő 7½ mértföldnyi vasutvonalnál bizonynyal 1 egész 1½ millió forintra tehető tőkét részvények útján felteremteni. Ha ez a jelenlegi sanyarú viszonyok, az e megyét már 7 év óta szakadatlanul sújtott rossz termékek következtében a társadalom minden osztályánál beállott pénztelenség mellett, kivihető nem volna egy másik mód is kínálkozni, melyre egy a vasutak, s általában közlekedési ügyekben elismert országos nevű szak-tekintély figyelemzetet bennünket.

Ezen mód abból állna hogy a szükséges terület ingyenes átengedése és a közmunka egy részének az alépitmény létesítésére szükségelt természetbeni átengedésén felül a 7½ mértföldnyi vasutvonal létesítéséhez szükséges mintegy 1 egész 1½ millió forintra tehető tőke megyei garancia mellett szerzettessék be, de ezen garanciának alapját ne külön adókiadás — mit a kormány engedélyezni nem fog — hanem ismét a közmunka, mely ily módon valódi rendelkezésére t. i. a közlekedés könnyítésére fordíthaték — képezze; ez oly módon volna kivihető, hogy az a részvény-tőke biztosítására megkivántató 60—70.000 ft.

garancia fedezésére a megye felajánlása az évi közmunkaértékének (mely Torontalmegyében évenként 300.000 ft. teszen) p. o. egy negyedrészt s ezen egy negyed-résznek kötelező megváltását határozatilag kimondaná. Ha a megye kimondja hogy a közmunka ¼ részét mindenki megváltani köteles s ezen összeget a szolgabírák által beszedeti közmunkaváltás címén mintegy 75—80.000 ft. folya be évenként a megyei pénztárba melyből évenként mintegy 10 ezer forint a hidak jókarban tartására fordítván 60—70 ezer forint maradna a garanciára, mely ha a vasutvonal jövedelmezőségének emelkedésével csak részben vagy pedig épen nem vételnék igénybe — a megye javára tőkésíteték, az igénybe vett összeg pedig idővel a vasut által a megyének ismét refundáltatnék. Megjegyzendő még hogy itt csak a megyei közmunkaérték vétetett számításba pedig hinni akarjuk, hogy a kikindai kerület melynek közmunkaereje pedig igen jelentékeny sem fogja magát kivonni.

Hogy az itt előadott és ajánlott módzat igen is kivihető ezt tanúsítja Hontmegye példája mely folyó évi november hóban tartott rendes közgyűlésében a következő határozatot hozta „a jövő évi közmunkaváltás mint eddigéig igen magas akkint szabályoztatik, hogy egy kettős igás napszám váltásági ára 3 frtban egy lófogatúé 1 ft. 50 krban, s egy gyalog kézi napszám 60 krba állapítatott meg. A természetben kiszolgáltatandó közmunkának egy negyedrésze minden esetben kötelezőleg megváltandó.“ (Lásd a „Pesti Napló“ f. é. 268. számát).

Ha tehát Hontmegye hol a munka és munkás olcsóbb, az igás napszámot 3 ft. és 1 ft. 50 krban, a kézi napszámot 60 kr. állapítja meg és ennek egy negyedrészt kötelezőleg megváltatni rendeli, miért ne válthatná meg Torontalmegyét is kötelezőleg a közmunka egy negyedrészt midőn itt dacára annak, hogy a munka drágább még is a kétfogatú igás napszámunk váltáságdíja csak 2 ft. 16 kr. az egyfogatóé 1 ft. 8 kr. s a kézi napszám váltáságdíja csak 57 krban van megállapítva.

Végre azoknak megnyugtására kik oly nézetben vannak, hogy a kormány a tervezett vasutvonalat jóváhagyni semmi esetre sem fogja a pest—zimoni vonal miatt — szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy az általunk tervezett másodrendű vasutvonal a létesítendő pest—zimoni vonallal párhuzamosnak még akkor sem volna tekinthető ha az esetleg Pancsováigis kiterjesztetik, párhuzamos és illetőleg versenyző vonallá a mi vasutunk csak az esetben válhék ha ez is csatlakoznék a török-szerb pályához — a mit egyébiránt a kormány és törvényhozás úgy sem engedné meg, meggyőződésünk szerint tehát a magas kormány a kikinda—nagy-becskerek másodikrendű vasutvonal létesítését ellenezni annál kevésbé fogja,

mert eltekintve a vidék adóképeségének a vasut következtében elmaradhatlan — emelkedésétől, a mérsékelt katonai szállítás és a posták ingyenes szállítása által az államra jelentékeny, évenként több ezrekre tehető közvetlen haszon háramlanék ezen vasutvonal által minek folytan biztosan számíthatunk arra, hogy a magas kormány ezen vasutvonalat nem csak engedélyezni de sőt annak létrejöttét adóelengedés és egyéb előnyök nyújtása által előmozdítani fogja. **

N.-Becskerek, december 2-án.

— Vasutunk ügye napról napra kedvezőbb stadiumba lép. Most még ideje korán volna egyes részleteket közölni, de annyit előre is jelezhetünk, hogy a magas kormány sympathiával viseltetik e vasut tervezetét iránt, s azt teljes erejével is támogatni annak idején kész is leend.

Budapest, decz. 2-án.

II.

Gyönyörű világot élünk. Zaj, láрма, sírás és fogaknak csigorgatása mindenfelé, de kiváltképen a bályanyutca egyik sárga háza előtt, hol a váltótörvényszék székel, s hol naponként földönfutóva tesznek néhány embert, azért, hogy ujaknak adjanak helyet.

A nyomor és üzletpangást naponként láthatjuk, ha a főváros egyik vagy másik utcáján végig megyünk. — Itt egy nő két rongyokba burkolat, beteges gyermeket hurcol karján, sirva kér néhány fillért, hogy gyermekeit az éhhaláltól megmenthesse; ott egy constabler egy uriasan felöltözött nőt kísér, s ha kérdést intézel hozzá, hogy hova viszi, feleletül mogorván reád tekint s azt mondja, hogy a „dologházba.“ A nő nevetve teszi hozzá, hogy ott legalább ennem adnak, miután munkát sehol sem kaphatok. — S e nőnek igaza volt, mert az üzletek pangának s munkás kezekre nincsen szükség, s így hogy megélhessenek erőneyiket, bocsátják áruba, s vége a dologház.

Az időjárás igen komor szint öltött magára, naponként ködös és esős időben élünk, s emiatt nem csoda, ha a fiatalság unalmában oly dolgokra is vetemedik, a melyeket igazi néven amerikai párbajnak neveznek. Nem lesz rossz ezt az érdekes esetet elmondani:

Egy pesti ügyvéd és házi úr a mult hetekben megrömlve vette észre, hogy 19 éves egyetlen fia, egy tehetséges és szép reményekre jogosító jogász, napról napra fogy, hervad és csenevészedik. Szemei beestek, arca ólomszínűvé vált, életkedve tovatűnt, s egész lénye és alakja halálos bágyadságot és kimerülést árukt el. Az apa orvosi vizsgálat alá vettette kedves fiát, de a tudomány csak azon tényt volt képes konstatálni, hogy a fiatal embernek egész organismusa megvan támadva, de a baj forrására semmikép nem bírtak rájönni, annál kevésbé, mert a fiatal ember semmiféle betegségről nem panaszkodott, s azt állítá, hogy épen semmi fájdalmat nem érez. Képzelt

hetni, a szerencsétlen apa helyzetét, ki még csak pár hét előtt is életerő és egészségtől duzzadó fiát óráról órára a kikerülhellen sir felé látta közeledni, a nélkül, hogy — nem ismervén a betegség titkos okát — megmentésére tehetett volna valamit. Végre egy napon fiának egy barátja jött hozzá, s töredelmesen megvallotta, hogy fia amerikai párbajnak esett áldozatul, s kérte az atyát, hogy segítse őt fia ellenfelét a kibékülésre rábírn. Az apa esdekléseinek ez végre sikerült is. — Kisült, hogy a két fiatal ember amerikai párbajt vívott, azon fel-tétel alatt, hogy a vesztes fél köteles legyen egy éven és egy napon át kizárólag magyar trafik szivart színi. — A szerencsétlen ifju, ki ekként majdnem áldozatul esett a társadalom előítéleteinek, azóta külföldi szivarokat kap atyjától, s egészsége szemlátomást javul.

Az „ifjusági társas kör“ közleményei.

Az „ifjusági társas kör“ pártoló és alapító tagok gyűlése céljából a következő felhívást bocsátotta ki:

„Az ifjuság a remények tavasza. A fiatalság buzgalma, törekvései szolgálnak zálogul, hogy azokat a jövő tettekkel váltssa be.“

„De törekvéseiben a fiatalságnak a tapasztalt tanácsára, a tekintély támogatására és a vagyonosak gyámoltására kell számítania, hogy buzgó igyekezete hatályosabbá, eszközökben és eredményekben gazdagabbá legyen.“

„És — bizvást föltehetjük, hogy az ifjuság nem hiába számít rájuk.“

N.-Becskereken f. évi szeptember 12-én „Ifjusági társas kör“ alakult, mely belügyministeri láttaozás végett immár fölterjesztett alapszabályiban czélköl a társas élet élénkítését, élveinek nemesítését és a műveltségre ható eszmecserét tüzte ki, s e czélok elérésére eszközöként könyvtár alapítását, folyóiratok járatását, továbbá ének, zene és szavallati s zini előadások s felolvasások rendezését, a társas összejöveteleket s kirándulásokat jelölte meg.“

„A társas kör alapszabályai rendes, pártoló, alapító és tiszteletbeli tagokat különböztetnek meg.“

Rendes tag lehet minden, értelmiséghez tartozó fiatal ember, (nő is), kit két tag a körtitkáránál fölvetelre ajánl. Pártoló tag az, aki a kör célját legalább 3 fnyi adományval elősegíti. Alapító tag, aki egyszer mindenkorra 25 o. é. fnyi alapítványt tesz a kör javára. Tiszteletbeli tag pedig közéletünknek oly kitünősége lehet, kit a kör közgyűlése olyanul megválaszt.

A tagoknak ezen alapszabályszerű megkülönböztetésére tekintettel, valamint a statutáris szabványok megvalósítása céljából az „ifjusági társas körnek“ f. évi október 8-án tartott választmányi ülésében határozattal emeltett, hogy a kör aláírasi íveket bocsásson ki pártoló és alapító tagok gyűlése végett.

Ezen választmányi határozatnak megfelelőleg bátorodunk jelen aláírasi ívet kibocsátani, hogy mindazok részére, akik Nagy-Becskerek városa ifjuságának e kör alapításában nyilvánuló nemes támogatására méltó törekvéseit és kitűzött céljait helyeslik és azokat akár mint pártoló, akár mint alapító tagok előmozdítani akarják, tér és alkalom nyíljk hozzájárulásukkal bebizonyítani azt, hogy méltányolni tudják az ifjuságnak társas életünknek helyesebb irányba terelésére célzó törekvéseit.

Azon édes reményben ringatjuk magunkat, hogy mentől számosabban

potrohos jószágot megpillantá, de hát még midőn ural megiltotta a zsákhöz nyulni; majd gondoskodik arról maga.

Három nap és két éjjel, kocsin, vasuton és hajón bárónk le nem vette volna szemét a drága kincsről; a nagy pecsétnek meg volt az a haszna, hogy mindenki bizonyos tisztelettel szemlélt, Jean pedig meg volt győződve, hogy a zsák nem tartalmazhat mást, mint merő szinaranyat.

Még soha ily felelősség nem nyugodott Tomy úr vállain; elképzelhetjük, mennyi bajba, gondba került, hogy a drága zsákok nedves-ségtől, szárazságtól, hidegtől és melegről, sőt a hanyásvetéstől is megőrizze. Nem ivott, nem evett, nem aludt, míg azt minden veszélytől megóvja, teljes biztosságban nem tudta. Végre egy homályos reggelen, öt órákor X-be érkezett; az idő boros volt, de a fiatal tanácsosnak úgy tetszett, mintha a legragyogóbb nap virradt volna reá, mert hiszen czelnál volt, féltve őrzött kincse pedig sértetlen maradt!

Tíz órákor a levelekkel és tudósításokkal beállított új főnökhöz. A zsákok magával vitte, és lehetőleg ravasz kiszámítással egy szék mögé az ajtó mellé állítá; a követ sasteckintetét azonban még sem kerülte el.

T... gróf igen udvariasan, de jéghidegen fogadta; méltóságos tartással ült nagy támlányában, mialatt balkezevel hanyagul játszadozott, s csak szemével figyelt megzavarodott tanácsosunkra. Szegény Tomynek úgy tetszett, mintha még soha sem látott volna ily darab jeget, — mindég és szakadatlanul csak ez örökös „kétségkivül, kétségkivül.“

Végre befesztek hivatalos értekezésüket. — Miféle nagy zsák az uram, amit oda

az ajtóba támasztott, — kérdé meglehetősen nyersen.

A boldogtalan jövevény, ki három nap, két éjjel oly argus szemmel őrizte jószágát, legjobbnak találta az őszinteséghez folyamodni.

— En istenem, gróf úr, ez bizon nem egyéb, mint egy borsóval telt zsák, — felelé elfogulatlan arcczal. Ez így történt: elutazásom előtt a vételen Z...-vel hozott össze, és ép ez a véletlen mondatta el vele, hogy önök itt csak télire ellett fölzeleket kaphatnak, és hogy grófné ő méltósága mennyire szereti a zöld borsót; ekkor az az ötletem támad, hogy egy zsákkal hozok magammal — és im itt van.

Tomy urat szavainak hátára szerfölött meglepte, a követ fölkel, körüljárta a nagy-asztalt, feleje közeledett, és két kezét atyailag új tanácsosa vállára tette.

— Kedves fiam, — mondá hangsúlyozva, — ez aztán mesterfogás volt. — Ezzel anélkül, hogy feleltre várt volna, ismét leült, és két levelkét irt, meleknek minden egyes szavát megfontolni látszott, — sziveskedjék kérem csemetn.

Tomy engedelmekedett, de el nem tudta gondolni, minő összefüggésben állhat az ő zöldborsója főnökének levelezéseivel. — Egy inas lépett be.

— Vidd-e leveleket rendeltetésük helyére és kérdezd meg a grófnét, ha Tomy báró ural elfogadhat-e. — Ezután a jó öreg úr barátságos arcczal a fiatal emberhez fordult.

— Kedves barátom, ön ma nálunk ebédel, — mondá nyájas hangon, — most hívtam meg B. herceget és B. tanácsos urat, néhány napja a házassági-ügyet illetően némi nehézségekre bukkantunk és nem tudtam, hogy törjem meg a jeget. Ön borsójával most a legjobb alkal-

mat játszta kezembe... a herceg a világ legnagyobb inyencze... a grófné el lesz ragadtatva... a házasság bizonyos... Beszéljen kérem Párisról, Japánról amiről akar, most már látom, mi értjük egymást.

A grófné, ha lehet, talán még hidegebben és méltóságosabban fogadta vendégét, mint érdeműs férje, a követ; de abban a pillanatban, midőn a zsák az asztalra helyeztetett és tartalmát férje arca, Tomy észrevette, hogy az arc, mely imént oly határtalan szigorú volt, hirtelen kiderült.

— Ah! hisz ez folséges gondolat volt öntől; adja ide kérem az ollót... de Tomy úr, jól vigyázzon borsomra. Szép zöld és friss? — és fogával szétmorzsolta, ép úgy mint a párisi kofa tette. — És önnök volt bátorsága e zsákkal Páristól egész idáig utazni? Ez igazán bámulatra méltó. Férjem uram, ön igazán kincset kapott tanácsosában. Soha sem hittem volna, hogy Japánban ily finom modort tanulhatni...

Végre kegyelmesen elbocsátották és lel-kére kötötték, hogy jól kipihenje magát, hogy este hat órákor minél több szellemet fejthessen ki. A grófné pedig szinte megnehezelt magára, hogy a szegény ifju úgy gyűlölte, mielőtt ismerte volna, és pedig mily kitűnő, szelleműs, figyelmes ember. Oly sokat sirt Z... elutazása óta, félre a könyvekkel, ruttá teszik az arcot...

A követ úr még sokáig tanácskozott ne-jével és a szakácscsal s végre közmegegyezéssel elhatározták, hogy a borsót a la française és à l'anglaise kell elkészíteni.

Este háromnegyed hatra megjelent Tomy barátunk a grófné salonjában, ki őt, mint régi barátot fogadta.

— Ön ma meg fogja izelni borsómat, — mondá és néhány szóval azonnal változa az egyéneket, kikkel nála még ez este találkozik.

Főnöke rendkívül figyelmet tanúsító modorban mutatta be vendégeinek. Az ebéd kitűnő és a herceg a legragyogóbb kedélyben volt; B. tanácsnok cupa figyelem és udvariasság a grófné iránt, Tomy pedig az általános hódoló előzékenységgel tárgyát képezte.

— Hogyan gróf úr, hivatalos irat-zsákbán?

— Ugy van herceg, három nap két éjjel husz kilo teherrel.

A herceg valóságos kedveléssel nézett Tomyra, mig B. tanácsos több ízben intézett hozzá kérdéseket.

Az orozlánrész azonban a bucsuzásnál jutott ki neki.

— Kedves barátom, az ön új tanácsosa úgy látszik, igen becsülésre méltó ifju! — mondá a herceg a követnek.

— Oly férfit nyert ön benne, ki még sokra viheti, — jegyzé meg a tanácsos.

— Ismertem értéket és egyenesen őt kívántam, — felelé komolyan a háziúr.

És a követség többi hivatalnokai féltékeny kebellet voltak kénytelenek bevallani, hogy új társuk főnökük bizalmát és a grófné kegyét mily gyorsan nyerte meg.

Egy hó mulva nagy ünneppélyességgel ment végbe a főhercegnő lakodalmá azon egyénnel, kit Franciaország óhajtott. A követ igen kitűnő érdemrendet kapott, ugyszintén Tomy báró is, fényes előléptetés ígéréttel.

Mi mindentől nem függ az emberek és — hercegnők sorsa e világon! „N. H.“

les
aká
doz
pité
suk

Poró
elnol
tarsa

pitott
ben,
ben é

Fol
széd
és
melyek
kott len
képvisel
ves szon
elnöki es
volna tá
Az
nak, hol
a heves
ket; meg
általán
megszav
roncsolt
S így a
minisztra
egy párs
all, de
logy a k
De
gyalására
Foly
letes tar
nal Sim
levonás
hogy az
van tehát
gató, 12
igazgató,
pesten eg
két pénzü
csost, tov
titkár két
hogy a p
ban ugy
alig lehets
ságnak a
sét lehet
négy meg
a főváros
a budget
az íródi
lyek csak
ragnak.
—
indokolás
költség m
közponit
ezer forint
dai költség
van a budg
vassa az in
nem vehető
A zagrabi
törleszté
mellett sz
— Az adó
tett őt hor
sicanak vi
monyi E. m
139,968 ft.
hivatalokra
nemcsak hog
Szell pénzüg
mint a két fe
ut szerencs
adóhivatali,
különösen ad
akarná, az ad
s a befizetés
magát. — C
miniszter nem
tetését, mert i
megyében, m
négy adóhiva
bizottság elő
pénzügyi törv
összeg törles
szágon nincs
nincs Horvát
ügyminiszter
gok, melyek M
zik, Horvátors
a vitás adókér
nem bízhatá
megszavaztat
törlési indítván
azonban megsza

A pénzügy
nel a föld- és h
megszavaztatik.
madási vállalati
előadja, hogy ez

egyikötök a másikat agyon lövi, saját élte boldogsága is meg lesz zavarva. Ne lőjjetek egymásra, hanem ama nyírfára, a ki jobban megtalálja, elveszi a leányt, a másikat pedig nem szabad többé rá gondolnia, ép úgy, mintha meghalt volna s e mellett még azaz előnye is meg van, hogy később ő is megnősülhet. Ugy történt, A megtalálta a nyírfát, B pedig San-Franciscoba utazott, a hol néhány hónap múlva gazdag örökösöt vett nőül, míg A még ma is nőtelen, mivel imádkozta még nem tudta magát rászánni a férjhezmenetelre.

(Pör 5 krajczárért.) Tiszteletten egy adós sok ideig vonakodott épen 15 krnyi adósságát hitelezőjének kifizetni. — Végre rászánta magát és 10 krt. belőle megadott, a hitelező a még hátralevő „összegért”, t. i. öt krért bepörülte s a bíróság az adóst az összegnek és járulékaiknak, nemkülönbön tíz forint pörköltség-

nek megtérítésére ítélte és ez összegért az executiót is elrendelte, intó például a fizetni nem akaró adósoknak.

A főváros egyik dohánygyárában élénken folyik a munka.
Egy szivar-pederő hölgy ingerülten jár a műhelyben, s haragos pillantást vett jobbra-balra.
— Mi baja? — kérde egy „mútarósnó.”
— Ah, képzelje, — válaszolt a haragos, — meg-hittak Tyukodiékhoz keresztanyának és...
— Nos?
— Harisnyát kötöttem keresztleányomnak, s az egyik fél elveszett...

Az elveszett fél harisnyát keresték mindenütt, kikutattak szegyet-zugot, de csak nem került elő sehogysem.
A félharisnyát meg kellett újra kötni. Kötötte is

este, mialatt férje a kályha mellett kényelmesen nyugtózott és áldotta a pénzügyminisztart a szivarok miatt szivarfüstben.

Már a tizedik gyufát horzsolja el, a nélkül, hogy a kegyetlen cuba füstöt akart volna adni! a düh ki-tört végre belőle, kapta a szivart, darabokra szakította — hát uram fia! kihullik belőle a fél harisnya!
„F. P.”

TÖRVÉNYTEREM.

A n.-becskerei e. f. kir. törvényszéknek f. é. december 4-én nyilvános ülésben következő perek előadati fogtak.

Előadó: Dr. DUKA LÁSZLÓ, kir. törvénzi bíró.
3484. sz. 1875. — Jankovits Katalinnak, Markov Arszá és Péra ellen ujtott pere 1/2 urbéri telek megvétele iránt.

4400. sz. 1875. — Heinzelmann Nándornak, báró Niko-lits Fedor ellen, 900 ft. és jár. iránti pere.

4704. sz. 1875. — Szekulesz és Heim ezének Theo-dorovits Helen elleni pere, 368 ft. 74 kr. és jár. iránt.
4996. sz. 1873. — Glavanov Karitonak, Szubin Gája és neje elleni birtok pere.

5734. sz. 1875. — Gammer Teréznek, Joanovits Trifon ellen, 1200 ft. és jár. iránti pere.

Szerkesztői nyiltposta.

Leitich Antal úrnak, Zombolyán. — Elkészt.
F. J. úrnak, B.-Kömlös. — November 21-én kelt be-cses sorait vettük de az abban hivatozott nyilat-kozat nem jutott kezünkbe, valószínűleg tévedés-ből Pestre küldetett, ha t. uraságod közölni ki-vánja kérjük újból beküldését a kiadó hivatalhoz címezve.

H I R D E T É S E K.

13876. sz. **Hirdetmény.** (258—2)

Torontálmegye részéről közhírré tétetik, hogy a jövő 1876. évre szükséges és alább elősorolt írószerek és irodai szükségleteknek ajánlat utján beszerzése végett az ajánlatok beadására f. évi **december 13-ik** napja tűzött ki.

A szükséges írószerek nevei:

A beszerzendő cikkek megnevezése	Sulya		Magas-sága	Széles-sége
	kilo-deka	gramm		
110 rizsma kisfogalmazati diósgyöri pa-pír Nr. 2	6 44	1 369	422	
100 rizsma irodai körülmélet papír Nr. 2	6 72	1 369	422	
10 rizsma irodai fényes gyárpapír			342	422
10 „ „ kisebb minister. papír			342	422
11 „ „ kis szürke boríték papír			395	501
10 „ „ nagy „ „			632	891
5 „ „ „ burkuló „				
120 skatulya Aluminiom-toll minden skatulya 4 darab nyíllal ellátva.				
5 kg. 60 dg. legfinomabb spanyolviasz.				
44 „ 80 1/2 dg. finom spanyolviasz.				
30 tucsat Hartmuth-féle fekete irony Nro 5.				
10 „ „ vörös „ „				
8 „ „ fele vörös, fele kék irony.				
2 kg. 24 dg. vörös carmin-ténta.				
20000 darab középszerű vörös ostya Nro 8.				
2000 „ „ nagy vörös ostya Nro 16.				
5 kg. 60 dg. vastag szürke spárga (Repschnur).				
2 „ „ 80 „ „ egész vékony fehér spárga.				
36 dg. kéksárga finom autenticum.				
30 darab úvegecske kék stampigliai festék.				
28 kg. fekete porzó.				

A vállalkozni kívánók tehát ezennel felhivatnak, aján-lataikat, melyben az ajánlatok cikkeként teendők, az ajánlott egész összege után számított 10% bántépénzzel és a szállítandó írószerek mintáival 50 kros bélyeggel ellátott s le-peccselt levelekben azon világos megjegyzéssel, hogy a fel-tételek előttük ismeretesek, s hogy azokat megtartani magu-kat feltétlenül kötelezik, az alispáni hivatalhoz a fennebb kitűzött határnapig benyújtani.

A feltételek a szokott hivatalos órákban a megye szám-vevői hivatalnál betekintheők.

Utó-ajánlatok el nem fogadhatnak.

Kelt Nagy-Becskereken, 1875. évi november 25-én.

Torontálmegye alispáni hivatala.

6044. sz. váltó 1875. **Czégbejegyzés.** (251—3)

A nagy-becskerei e. f. kir. törvényszék mint váltó-bírósnál 1875. évi szept. 30-án a kereskedelmi egyéni czégek jegyzékébe I. kötet 47. lapján bekebelezetett „Leo-pold Hahn” czégbírláló Hahn Lipót vegyeskereskedő Szé-csánfalván.

Kelt a nagy-becskerei e. f. kir. törvényszéknek 1875. évi október 23-án tartott üléséből.

Várady Mihály,
kir. tészi elnök.

6480. sz. 1875. **Hirdetmény.** (257—3)

A nagy-becskerei kir. törvényszék telekkönyvi osz-tálya részéről közhírré tétetik, hogy özvegy Binder Já-nosné ugys mint kk. gyermekei gyámjának Folyan Milo-ván elleni ügyben f. é. 4391. szám alatt kibocsátott ár-verési hirdetmény oda igazítottatik ki, hogy a r.-szárcsai 4. sz. tjkönyvben nem egy negyed telek, hanem egy nyol-czad telek bocsátatik árverés alá, és minthogy a f. é. november 16-án a fenti ügyben megkísérlet árverés ve-vők hiányában sikertelen maradt, ugyanazért a fenn-említett 695 ftra becsült 1/2 telek 1875. évi **december 17-én** megtartandó II. árverés alkalmával becsáron alul is eladati fog.

Kelt Nagy-Becskereken, 1875. évi november 24-én.

Kir. telekkönyvvezető helyett:

Müller József,
kir. segédtelökkönyvvezető.

5574. sz. 1875. (255—3)

Árverési hirdetmény.

A nagy-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osz-tálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Popovics János, nagy-becskerei lakos végrehajtató részére 26 ft. 20 kr. o. e. tőke és jár. kielégítése végett Popovics Jéfta nagy-becskerei lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és nagy-becskerei község 494. sz. tjkönyvben 3205 ftra fel-becsült 541. számú ház felére és 832 ft. 50 krra fel-becsült 589 számú ház fele részére nézve a bírói árverés el-rendeltetvén, ennek ezen kir. törvényszék telekkönyvi hi-vatalában leendő eszközése végett első határidőül 1875. évi **december 29-ik**, szükség esetében második határidőül

1876. évi **január 29-ik** napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tűzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árve-résnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladati fogtak.

Az árverezni kívánók tartoznak bántépénzzel gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, legtöbbet ígérő vevő az ígért vételért két részletekben és pedig felét az árverés jogerőre léptétől számított 14 nap, második felét szintén az árverés jogerőre léptétől szá-mított 30 nap alatt mint két részlet után az árve-rés napjától járó 10% kamatokkal együtt lefizetni, a többi árvevési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telek-könyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a ki-küldött végrehajtónál megtekintheők.

Egyszermind pedig azon jelzőlogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak kö-zelében laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelenték be, mert ellenkező esetben a részükre kinevezendő gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulaj-doni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesít-hetni vélnék, hogy igénykeresetüket e hirdetvény közzé-tételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbb-ségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi ható-ságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítottatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bír. végrehajtó jelentéstétel köteleessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztlányának, 1875. évi november 3-án tartott ülésében.

2306. sz. 1875. (252—3)

Árverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy özvegy Basch Manóné szül. Kern Emilia mint kiskorú Vilmos, József és Emma nevű gyermekei t. és t. gyámnyjának és Basch Manó hagyatékának képviselője nagy-becskerei lakosné kérelmére — Napholtz Matyas nagy-becskerei lakos és Velika gredai földbirtokosnak Velika Greda 116. sz. tjkönyvben körül-írt 116. részlet-szám alatt 100 hold 1504 □-ól 118. r.-sz. alatt 185 hold 787 □-ól és 137—141. r.-sz. a. 713 hold 909 □-ól, összesen 1000 hold szántóföld, továbbá felül-épitményeire, függő és letarolt termésére, és gazdasági felszerelvényeire egyáltalán a f. é. július 28-án lefoglalt és 194,281 ftra becsült ingó és ingatlan vagyonára nézve bírói árverés elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagy is a velika gredai pusztán leendő eszközésére az első ár-verés határideje 1876. évi **január 12-ik**, a második pedig **február 12-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órára tu-zetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10%-át bántépénzzel letenni, az ígért vételért pedig 3 részletben és pedig az árverést elintéző végzésnek kikézbítésése után legfőbb 8 nap alatt első részét, és az egész vételár után félre számított 8% kamattal együtt; az árveréstől szá-mított 6 hónap alatt, a második részét, és a vételárnak utolsó harmadára a kifizetés napjáig járó 8% kamattal együtt, és további egy esztendő múlva az utolsó részét lefizetni azzal, hogy a bántépénzzel a harmadik részletben lesz beszámított; a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, és az árve-rési határnapok alatt az árverező végrehajtónál megte-kintheők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzőlogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását a hivatalnál jelent-sék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok Mattanovich Károly ügyvéd úr által fognak képviseltetni, végre

Felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvénye-síthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától szá-mított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár fe-leselegére fognak utasítottatni.

Az árverés foganatosításával Wippler Sándor, kir. te-lekkönyvvezető úr jelentése bevarása mellett megbízatik.

Kelt a kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóságnál Módoson, 1875. évi szeptember 30-án.

3175. sz. k. i. 1875. (256—3)

Pályázat.

Uj-Szt.-Iván községében 1875. évi május 10-án tar-tott közgyűlési választás, tekintetes Torontálmegye rendes őszi közgyűlésének f. é. november 12-én 320—b. gy. sz.

alatt kelt határozatával megsemmisítetvén, ennek újbóli betöltésére a pályázat kiiratik.

Ezen közgyűzői állomásul 216 ft. 75 kr. évi fizetés, 57 ft. napidij átalány, 37 ft. irodai szerekre, összesen 310 ft. 75 kr. készpénzben, ugy természetben kiszolgál-landó 52 p. m. őszi, 10 p. m. tavaszi buza, 50 font szó, 25 font stearin-gyertya, 2 öl kemény tűzifa, 3 öl szalma, szabad lakás házi kerttel, és magánmunkálatokért szabály rendeletileg megállapított díjak mellett — van összekötve.

Felhivatnak mindazok, kik vizsgálatiukat a torontál-megyei t. szigorló bizottság előtt letették, s e jegyzői al-lomasra pályázni óhajtanak, hogy az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. és 83. §§-ai értelmében kellőleg felszerelt folyamod-ványaikat, kitüntetvén abban; hogy a hivatalos magyar nyelv tökéletes bírásán kívül, a közszégen divó szerb nyelvben is jártasak, alulírt szolgabíróshoz 1875. évi **december 30-ig**, mint a választást megelőző napon, benyújtsák.

Kelt Uj-Szegeden, 1875. évi november 25-én.

Keresztos Ignác,
szolgabíró.

Kávéház nyitási jelentés.

Van szerencsém a nagyérdemű t. cz. kö-zönség tudomására hozni miszerint

a Jankovitsféle házban

a kávéházi és vendéglői

helyiségeket

átvettem és ez üzletet személyesen vezetni fogom.

Törekvésem leendő üzletet éteknek nem kü-lönbön kitűnő meleg és hideg italok által tisztelt vendégeim megelégedését megnyerni.

Ujságokról a legátlérhetőbb módon gon-doskodva van.

Számos látogatásért kérve maradok kiváló

tisztelettel

Fein Fülöp.

(260—1)

Dr. Handler Mór

orvos-, sebésztudor, szülész és szemész,

gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker **biztosi-tása** mellett mindennemű

tűkos betegségeket

1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, ugymint

magömléseket,

az ingerlékeny gyengeséget, az undófolysást, különösen a

tehetetlenséget
(elgyengült férfierőt);

2) **hugyészólyásokat** (még oly idülteteket is), a nem-zórészek bujakóros fekélyeit és másodrendű buja-kórt minden alakjaiban és elcsufításáiban;

3) **hugyészólyásokat;**

4) friss és idült nyáktólásokokat **nőknél**, az ugyne-vezett **fehérfolyást**, és az onnan eredő

MAGTALANSÁGOT;

5) **bőrkiütéseket;**

6) a **hugyhólyag betegségeit** és mindennemű **vizelési nehézségeket.**

Rendel naponként: délelőt 10 órától 1-ig, delután

3 órától 5-ig, és este 7 órától 8-ig.

Lakik: **Pesten, belváros, kigyó-utca 2. szám a.**

kigyó- és városház-utca sarkán. (Rottenbiller-féle házban) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

☞ Djjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik ☞ és a gyógyszerek megküldetnek. (213—12)

Eladó hintók.

Egy nagy kétülésű, és egy kisebb együlésű **üveges batár**, nemkülönbön két nyitott könnyű hintó szabad kézből eladó, — bővebb felvilágosítást kaphatni **Török-Becsén** alulírtnál.

(259—3)

Kastal Károly.

Felelős szerkesztő: Balás Frigyes.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskereken.